

«No volent-lo als 16 jutges, van fer a Pau Riba el favor de la seva vida»

Editor i escriptor especialitzat en música i cultura, Ramon Moreno acaba de publicar «Pau Riba en 20 cançons» (Edicions Cal·lígraf), una biografia d'aquest músic a través de les seves peces més conegudes

► **Per què en Pau Riba?**

▣ Mmm.. doncs no sé què dir-li. Vam pensar en Pau Riba perquè té aquesta vessant que les seves lletres són molt literàries. Ell ha sigut sempre un treballador de la llengua, a banda de cançons ha fet llibres, articles, etc. Vam pensar que les lletres de les seves cançons poden ser enteses també com a poemes.

► **I ell, què n'opina?**

▣ Suposo que n'està content, de moment no s'ha queixat (riu). No, a més participará en la presentació del llibre a Barcelona. De fet, el llibre parteix d'entrevistes que se li van fer.

► **En Pau Riba és el primer hippy català o el darrer?**

▣ No sé si el primer o l'últim, però en tot cas ha mantingut sempre aquesta coherència. Té aquesta fama de hippy, o de persona propera al hippisme, però en Pau ha viscut sempre a la seva manera. És cert que anar a viure a Formentera el va marcar com a hippy, i de fet el hippisme i el progressisme formaven part de la música catalana d'aquells anys.

► **Què diuen d'ell les seves cançons?**

▣ Ho diuen tot, d'ell. En Pau s'expressa molt a través de les seves cançons. Al llibre queda palès que les seves cançons expressen molt la seva vida: les seves idees, les

seves relacions professionals, les sentimentals, la visió del món...

► **Entre nosaltres: està tan boig com aparenta?**

▣ No, no. Quan un s'hi apropa descobreix que la imatge de despistat o d'*enfant terrible* està lluny d'ell. És un home molt me-

ticulós, molt estricte, mot professional. El que passa és que, com tants músics, té aquesta vessant una mica... boja.

► **Li va fer mal, que no el volguessin als 16 jutges?**

▣ Li van fer el favor de la seva vida. I crec que ell n'és conscient. A toro passat és fàcil

dir-ho, però en Pau Riba s'ha reivindicat molt més enllà de la pura Cançó. Ell es considera sobretot un rocker, i amb els 16 jutges la seva música segurament hauria quedat molt limitada a una manera concreta de fer cançons.

► **Ha comprovat vostè si realment les noies de porcellana no tenen ànima?**

▣ He, he, la lletra dibuixa una dona bonica, però freda i sense ànima. És a dir, molta façana i poc interior. Suposo que d'aquest model de noia inabastable tothom n'ha conegut.

► **Ens hem convertit tots en homes estàtics?**

▣ *L'home estàtic* és plenament vigent. Em penso que la societat en general acceptem bastant allò que ens imposen en tots els sentits. Ens convindria tornar a aplicar aquell esperit més reivindicatiu. Hauríem de ser una mica més actius i no tan estàtics.

